

Sygn. akt IV KKN 382/96

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 13 grudnia 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Ewa Gaberle

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2000 r.

sprawy **R. G.**

skazanego za przestępstwo określone w art. 156 § 3 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 19 czerwca 1996 r., sygn. IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 15 kwietnia 1996 r., sygn. II K [...]

1) oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

**2) zasądza od skazanego R. G. na rzecz Skarbu Państwa
koszty sądowe postępowania kasacyjnego**

U Z A S A D N I E N I E

Powyższe rozstrzygnięcie, wydane w trybie art. 535 § 2 kpk (w brzmieniu obowiązującym od 1 września 2000 r., nie wymaga pisemnego uzasadnienia. Poprzestać więc można na następujących uwagach:

Podniesiony w kasacji zarzut obrazy art. 22 § 1 kk z 1969 r. nie przystaje do poczynionych w prawomocnym wyroku ustaleń faktycznych, dotyczących zwłaszcza przebiegu zdarzenia. Ustalenia te mają zaś decydujące znaczenie dla oceny, czy ustawowe znamiona obrony koniecznej zostały zrealizowane, czy też nie (podobnie jak dla oceny, czy zachodzą przesłanki określone w art. 205 dkpk). Dokonane przez sąd ustalenia faktyczne mogą być kwestionowane w apelacji, a w skardze kasacyjnej jedynie pośrednio tj. poprzez wykazanie, iż są one wynikiem rażącej obrazy przepisów prawa procesowego (np. naruszenia reguł oceny dowodów, czy też nie uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy). Co prawda w kasacji postawiono zarzut obrazy art. 4 § 1 dkpk, lecz zmierza on wyłącznie do zakwestionowania rzetelności zaświadczenia lekarskiego (k. 15), i jest przy tym zarzutem, który nie może podważyć ustaleń sądu o doznanych przez pokrzywdzonego obrażeniach ciała, skoro w kasacji pomija się inne dowody, przeprowadzone na rozprawie głównej i uwzględnione przez sąd przy rozstrzyganiu tej kwestii (np. dane wynikające z protokołu oględzin lekarskich k. 3).

Podkreślając nadto, iż zarzut obrazy art. 372 dkpk nie odnosi się do zaskarżonego kasacją orzeczenia sądu odwoławczego (uzasadnienie wyroku tego sądu winno spełniać wymogi określone w art. 406 § 2 dkpk Sąd Najwyższy uznał w konsekwencji, że w kasacji nie wykazano, by zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym naruszeniem prawa, mogącym mieć istotny wpływ na treść wyroku (art. 523 kpk) i z tych powodów postanowił jak na wstępie.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność:

Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S.N.